

Solitary Creations – een collectie in transitie

Beleidsplan 2025–2028
Stichting Collectie De Stadshof

Voorjaar 2025

1. Inleiding

Stichting Collectie De Stadshof beheert sinds 1985 een unieke en internationaal erkende kunstcollectie: Solitary Creations, onderdeel van wat internationaal bekendstaat als outsider art. Deze term, in de jaren '70 en '80 in Nederland geïntroduceerd als verzamelnaam voor kunst van buiten het reguliere kunstcircuit, omvat onder meer art brut, naïeve kunst en verwante stromingen. Het gaat om werken van autodidacte kunstenaars – vaak zonder formele kunstopleiding – die vanuit een krachtige innerlijke drang en met een hoogstpersoonlijke beeldtaal hun werk scheppen.

Outsider art wordt gekenmerkt door authenticiteit, originaliteit en een onafhankelijke verbeeldingskracht, vrij van de invloeden van kunstmarkt en academische conventies. De Stadshof benadrukt de artistieke waarde van deze kunstvorm en wil bijdragen aan de emancipatie ervan: weg uit de marge, erkend als volwaardig onderdeel van het museale en culturele landschap.

In de komende beleidsperiode blijft de stichting zich onverminderd inzetten voor de eigen collectie en voor de positie van outsider art. Beheer en behoud van de werken hebben daarbij de hoogste prioriteit. Tegelijkertijd staat de terugkeer van de collectie naar Nederland bovenaan de doelstellingen. We staan dicht bij de realisatie daarvan, een streven waar we de afgelopen jaren intensief aan hebben gewerkt. Daarmee komt een lang gekoesterde wens in vervulling én maakt De Stadshof de weg vrij voor een nieuwe toekomst.

2. De collectie

Verzamelgeschiedenis

De verzameling die nu bekendstaat als de collectie Solitary Creations begon in de vroege jaren tachtig met het opbouwen van een documentatiecentrum voor naïeve kunst en verwante richtingen in Rotterdam. De belangstelling richtte zich al snel op kunst van autodidacte makers met een uitgesproken eigen beeldtaal. In 1985 werd de Stichting Nederlands Museum voor Naïeve Kunst opgericht, die zich richtte op het verzamelen, documenteren en presenteren van deze kunstvormen.

In 1994 opende in Zwolle Museum De Stadshof, dat in korte tijd landelijke bekendheid verwierf. Het museum bood niet alleen tentoonstellingen maar ook educatieve programma's en publicaties, en groeide snel door aankopen, schenkingen en langdurige bruiklenen. De verzamelstrategie was breed, met oog voor zowel Nederlandse als internationale kunstenaars, en legde de basis voor wat later zou worden benoemd als outsider art of Solitary Creations.

Na de sluiting van het museum in 2001 werd gezocht naar een nieuwe huisvesting. In 2002 werd de collectie in langdurige bruikleen gegeven aan Museum Dr. Guislain in Gent, een museum dat outsider art al decennialang een prominente plaats gaf. Deze stap bood de collectie een internationale context, stimuleerde registratie en conservering, en zorgde voor opname in spraakmakende tentoonstellingen in binnen- en buitenland. Tegelijkertijd betekende de verhuizing naar België dat de collectie in Nederland minder zichtbaar werd voor publiek, onderzoekers en kunstenaars.

Omvang en samenstelling

In veertig jaar is een veelzijdige verzameling opgebouwd van ongeveer 10.000 werken van meer dan 500 kunstenaars. De collectie bevat schilderijen, tekeningen, beelden en objecten, veelal gemaakt door autodidacte kunstenaars die onafhankelijk van academische of commerciële invloeden werken. Wat deze werken bindt, is de intensiteit, authenticiteit en verbeeldingskracht waarmee thema's als identiteit, geloof, verlangen, verlies en hoop worden verbeeld.

De verzameling behoort internationaal gezien tot de toonaangevende en samenhangende collecties outsider art. Tot de kunstenaars behoren zowel internationaal erkende namen als onbekende, maar artistiek uitzonderlijke makers. De Stadshof hanteerde vanaf het begin het principe dat alle werken op hun artistieke merites worden beoordeeld, zonder nadruk op persoonlijke achtergronden van de makers.

De verzamelgeschiedenis van De Stadshof weerspiegelt vier decennia toewijding aan het zichtbaar maken van een kunstvorm die lange tijd buiten het museale en kunsthistorische blikveld viel. Het resultaat is een collectie die uniek is in omvang, samenhang en artistieke waarde, en die wereldwijd wordt erkend als een belangrijke vertegenwoordiger van outsider art.

Liesbeth Reith

Op 13 december 2024 overleed Liesbeth Reith, initiatiefnemer en oprichter van De Stadshof. Tot haar overlijden was zij actief bestuurslid van Stichting Collectie De Stadshof.

Vanaf de jaren tachtig raakte zij betrokken bij de wereld van niet-academische, spontane kunst, in de traditie van de art brut. Geïnspireerd door voorbeelden in binnen- en buitenland begon zij met het aanleggen van een eigen collectie en richtte in 1985 een stichting op om deze onder te brengen, met als doel een museum voor naïeve kunst en outsider art in Nederland. Ze reisde heel Europa door om kunstenaars te ontmoeten en hun werk te ontdekken – vaak ver van de gevestigde kunstwereld, in schuurtjes, zolders of volle woonkamers – en bracht zo makers in beeld die in geen enkele andere collectie voorkwamen.

Dit alles leidde in 1994 tot de opening van Museum De Stadshof in Zwolle. Het museum presenteerde grote tentoonstellingen en bereikte een breed publiek. Na de noodgedwongen sluiting in 2001 vond Stichting Collectie De Stadshof een nieuwe bestemming: in 2002 werd de verzameling in langdurige bruikleen ondergebracht bij Museum Dr. Guislain in Gent, wat de collectie nog meer internationale betekenis gaf.

De erfenis van Liesbeth Reith is niet alleen de omvangrijke, unieke collectie Solitary Creations, maar ook de groeiende erkenning van outsider art als volwaardige kunstvorm.

Dirk Bos: Mij spreekt de blomme een tale, datum onbekend

3. Stichting, doelstelling, missie en visie

3.1 Statutaire gegevens en doelstelling

Stichting Collectie De Stadshof is opgericht in 1985. De stichting heeft tot doel: *“het (doen) verwerven, beheren, conserveren en in stand houden van een collectie van outsiderkunst – waaronder begrepen kunstwerken van autodidacte kunstenaars en kunst die buiten de gangbare circuits is ontstaan – ten behoeve van museale presentatie, documentatie, studie en onderzoek.”*

De stichting tracht dit doel te bereiken door: het bijeenbrengen, documenteren en conserveren van kunstwerken; het in bruikleen geven en tentoonstellen van deze werken in musea en andere instellingen; het bevorderen van kennis en waardering van outsider art door publicaties, educatie en samenwerkingsprojecten en alle andere wettige middelen die aan de doelstelling bijdragen.

3.2 Missie

De missie van Stichting Collectie De Stadshof is het verzamelen, behouden en zichtbaar maken van hoogwaardige outsider art. De stichting wil bijdragen aan de museale en maatschappelijke erkenning van deze kunstvorm en deze toegankelijk houden voor studie, presentatie en onderzoek.

3.3 Visie op outsider art

De Stadshof beschouwt outsider art als volwaardige kunst die zich kenmerkt door authenticiteit, originaliteit en een onafhankelijke verbeeldingskracht, vrij van commerciële of academische conventies. De stichting wil de artistieke waarde van deze werken benadrukken, de positie van de makers versterken en bijdragen aan de emancipatie van outsider art als integraal onderdeel van het culturele landschap.

Henk Veenvliet: Leven in een onbekende wereld, zonder datum

Ons vertrekpunt is en blijft artistieke kwaliteit. De kunstenaars in onze collectie hebben één gemeenschappelijk kenmerk: zij zijn outsider. Buitenstaander van de gevestigde kunsttraditie, de mainstream en de canon van de kunstgeschiedenis.

Wij zien het als een tekortkoming van het kunstsysteem, dat hun werk daarin nauwelijks een plaats heeft. Niet omdat het ontbreekt aan kwaliteit: veel van hen kunnen - ook binnen het kwaliteitsbegrip van de mainstream - als groot kunstenaar worden beschouwd, maar omdat zij als persoon buitenstaander zijn, zonder opleiding of netwerk in de kunst.

In onze opvatting spreken we niet van 'outsiders' maar van solitary creators: autodidacten die werken los van de kunstwereld, buiten instituties en markten, en een eigen beeldtaal ontwikkelen. Hun kunst ontstaat in een persoonlijk universum, niet gericht op erkenning of markt, maar op innerlijke noodzaak.

Vaak worden zij door de mainstream gedefinieerd op basis van het feit dat ze er niet bij horen, of sterker: op basis van hun eigenaardigheden, hun afwijkende levensloop of hun psychische gesteldheid. Het is een merkwaardige en onrechtvaardige redenering: dat het werk wordt buitengesloten omdat de maker 'anders' is. Laat die gedachte even doordringen: buitengesloten worden door een kunstsysteem waar het wemelt van grote kunstenaars die bekendstaan als onaangepast, excentriek of psychisch kwetsbaar – denk alleen al aan de levens van Van Gogh, Munch, Pollock en vele anderen.

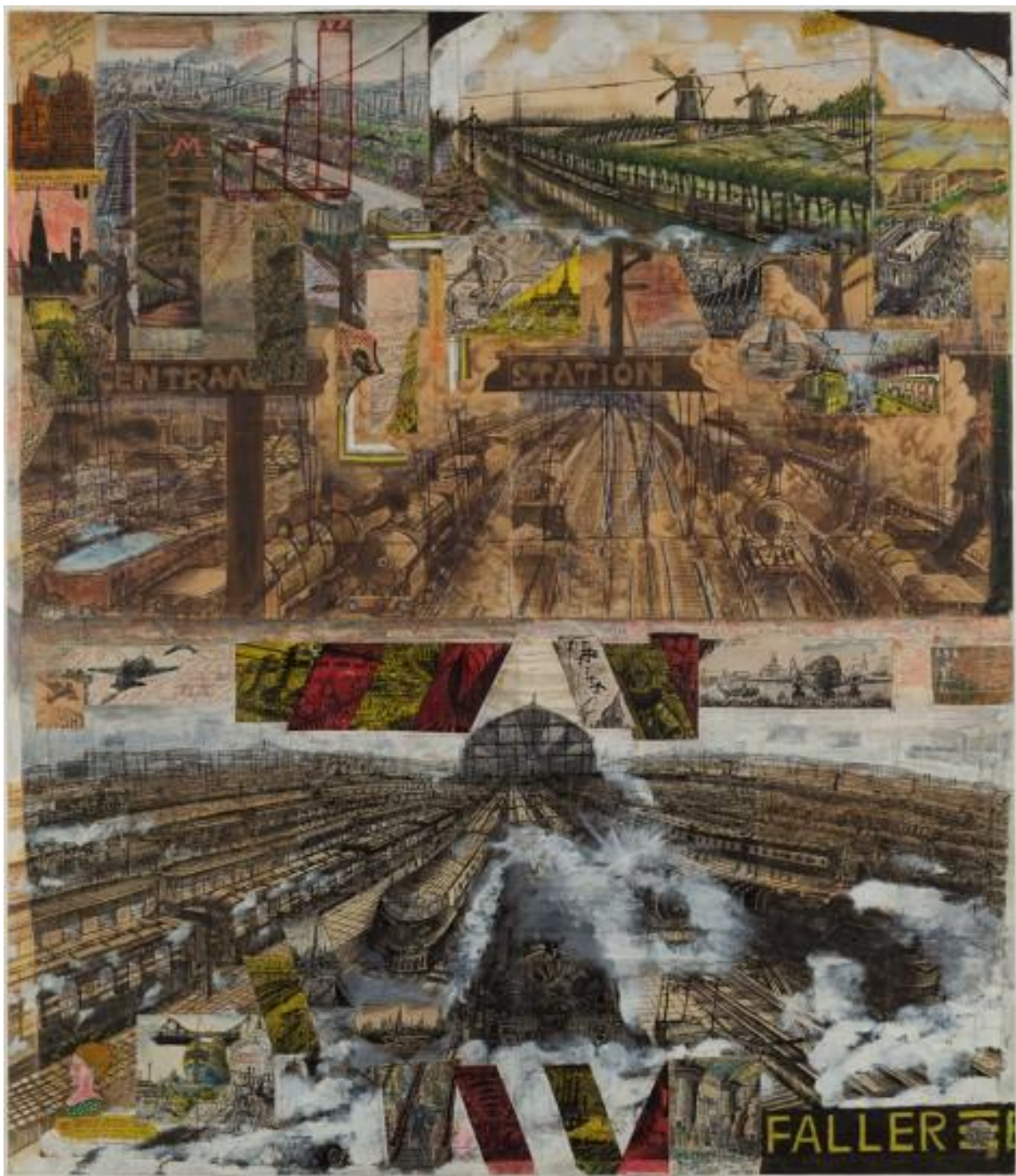
Wij zetten ons in voor de (her)waardering van hun werk, en voor opname van hun namen en werken in de mainstream. Niet om hun persoonlijke situatie of hun 'anders-zijn' te normaliseren, maar om het werk zelf te emanciperen: het zichtbaar te maken als volwaardig onderdeel van de kunstgeschiedenis.

Deze visie sluit aan bij het bredere discours over diversiteit en inclusie in de culturele sector. Daarbij gaat het niet om het toestaan dat anderen "meedoen" zolang zij zich voegen naar de bestaande normen, maar om de erkenning dat er meerdere normen en perspectieven bestaan die even legitiem zijn. Dit vraagt om een actieve herziening van de referentiekaders in de kunst, zodat ook vormen en makers die buiten het bestaande systeem vallen daarin een plaats krijgen.

In dat licht is er natuurlijk een spanningsveld rond het idee van een apart museum voor outsider art. Vanuit het maatschappelijk debat over inclusie kan het benadrukken van *apart zijn* van deze kunst stigmatiserend werken: het bevestigt dat deze kunst 'anders' is en niet in de mainstream thuishoort. Tegelijkertijd is zichtbaarheid een voorwaarde voor erkenning. Zonder een eigen podium worden deze kunstenaars en hun werken eenvoudigweg niet gezien, laat staan gewaardeerd, verzameld en behouden voor het nageslacht. Zo kan een apart museum functioneren als springplank, een plek waar werken in het volle daglicht staan, waar een publiek wordt opgebouwd, waar kennis en context gedeeld worden.

Pas wanneer het bredere kunstsysteem daadwerkelijk inclusief is, kan deze kunst volledig integreren in reguliere musea en collecties.

Sommigen, zoals Willem van Genk, hebben die positie bereikt. Maar dat betekent niet dat we zijn werken niet meer tot ons collectiebeleid rekenen. Om te beginnen is het veld nog lang niet zo ver en hebben wij nog heel veel werk te verzetten om die inclusiviteit te bereiken; kunst de waardering te geven die het verdient. Los daarvan zijn de werken van die makers die inmiddels erkenning hebben gekregen ons veel te dierbaar om hen los te laten. Totdat het kunstsysteem werkelijk inclusief is, blijven wij een podium voor deze kunstenaars en hun werk.

Willem van Genk: Centraal Station Amsterdam, ca 1950 – 1966

3.4 Culturele ANBI-status

Sinds 1 januari 1995 is de Stichting Collectie De Stadshof erkend als algemeen nut beogende instelling (ANBI). Dit betekent dat de stichting zich volledig inzet voor het algemeen belang en dat giften onder gunstige voorwaarden fiscaal aftrekbaar zijn.

Het bestuur werkt onbezoldigd; er wordt uitsluitend een vergoeding voor gemaakte onkosten verstrekt.

3.5 Steunstichting Maaïke Koelemeij-Postma

De Stichting Maaïke Koelemeij-Postma is in 2009 ontstaan uit een aanzienlijke erfenis van bewonderaars van Stichting Collectie De Stadshof en van outsider art. De erflaters wilden met hun nalatenschap blijvend bijdragen aan het behoud en de zichtbaarheid van de Stadshof-collectie.

Volgens de statuten is het doel van de steunstichting het ondersteunen van De Stadshof bij de verwezenlijking van haar doelstellingen. Dat betreft onder meer het beheer en behoud van de collectie, het organiseren van tentoonstellingen en het bevorderen van kennis en waardering van outsider art.

Er is een personele unie: alle bestuursleden van Koelemeij zitten ook in het bestuur van De Stadshof. Dit waarborgt naleving van de voorwaarden uit het testament en voorkomt tegenstrijdige beslissingen.

De steunstichting heeft geen winstoogmerk; bestuursleden ontvangen geen beloning, alleen een vergoeding van gemaakte onkosten.

4. Beleidsperiode 2025–2028: Ambities en koers

4.1 Strategische koers

In 2022 startte een strategische heroriëntatie van Stichting Collectie De Stadshof, voortkomend uit groeiende zorgen over de beperkte zichtbaarheid van de collectie in België en de wens om de collectie te verankeren in het Nederlandse museale landschap. Tijdens een werksessie met bestuur en adviseurs werden vier prioriteiten benoemd, een viertal must haves:

- Duurzaam behoud (beheer en conservering op museum niveau)
- Toegankelijkheid (primair passief: onderzoekstoegang en digitale ontsluiting; fysieke toegang minimaal via museum bruiklenen)
- Zichtbaarheid (presentaties, tijdelijke tentoonstellingen en indien mogelijk een vaste presentatie en aanwezigheid)
- Positionering en emancipatie (de collectie positioneren als Solitary Creations binnen de kunstgeschiedenis, niet primair vanuit het zorg- of welzijnskader).

Deze strategische prioritering en heroriëntatie vormde het kompas voor keuzes in de periode 2025–2028.

4.2 Nieuwe samenwerking met Museum van de Geest

Vanuit deze heroriëntatie is in 2023 actief gezocht naar een partner die de collectie een vaste, duurzame en inhoudelijk sterke plaats in Nederland kon bieden. De gesprekken met Museum van de Geest (MvdG) verliepen vanaf het begin positief. Waar beide organisaties in het verleden naast elkaar opereerden, vaak met een verschillend perspectief op outsider art, werd gaandeweg duidelijk hoezeer hun verzamelingen en visies elkaar aanvullen. Beide organisaties herkenden in elkaar een gedeelde ambitie: het zichtbaar maken van kunst die buiten de traditionele kunstwereld ontstaat, en het bouwen aan een breder maatschappelijk draagvlak daarvoor.

MvdG werd in 2022 uitgeroepen tot Europees Museum van het Jaar, mede door de manier waarop outsider art in de programmering wordt gepresenteerd en hoe inclusie en diversiteit daar een vanzelfsprekend onderdeel van zijn. De Stadshof brengt op haar beurt een internationaal erkende collectie in, opgebouwd in meer dan vijftig jaar, die het profiel en de inhoudelijke diepgang van MvdG versterkt.

De gezamenlijke visie is om de collectie in Nederland een prominente plaats te geven, zichtbaar voor een breed publiek én ingebed in een museale context die recht doet aan de kwaliteit en betekenis van het werk. Eind 2023 werd een intentieovereenkomst getekend om deze samenwerking uit te werken.

4.3 Verhuizing van Gent naar Nederland

In april 2024 werd de bruikleen- en samenwerkingsovereenkomst met Museum Dr. Guislain formeel opgezegd. Dit mede vanwege de afnemende zichtbaarheid van de collectie in de vaste presentatie, zorgen over de opslagcondities, het gebrek aan actualisering van de database en collectieregistratie, maar vooral vanuit de overtuiging dat samenwerking met het Museum van de Geest beter aansluit bij de strategische koers.

Paul Duhem: zelfportret

Hoewel het vertrek van de collectie van De Stadshof naar Nederland voor Guislain een verlies betekent, willen we de overgang zo vorm te geven dat deze voor beide voordelig is. We willen het vertrek in goed overleg vormgeven, waarbij respect wordt betoond voor de rol die het Museum Dr. Guislain sinds 2002 heeft gespeeld in het beheer en zichtbaar houden van onze collectie.

4.4 Collectiebeleid en selectie in het licht van de verhuizing

Stichting Collectie De Stadshof beschikt sinds 2010 over een collectiebeleidsplan, dat sindsdien periodiek is geactualiseerd. Dit plan beschrijft de uitgangspunten voor verwerving, beheer, registratie, bruikleen en afstoten, en hanteert een systematiek waarin werken zijn ingedeeld in A-, B-, C- en D-categorieën. Deze indeling, gebaseerd op de richtlijnen van de Museumvereniging, koppelt elk werk of elke kunstenaar aan de museale relevantie en kernwaarde. Zo omvat de A-categorie de kernwerken van de collectie en oeuvre-vertegenwoordigende kunstenaars, terwijl de B- en C-categorie werken bevatten met respectievelijk aanvullende of lagere prioriteit. De D-categorie bestaat uit werken die buiten het collectieprofiel vallen of een lage museale waarde hebben.

Het collectieplan bevat ook een afstootbeleid, dat wordt uitgevoerd conform de LAMO-richtlijnen. Ontzamelen vindt uitsluitend plaats op basis van inhoudelijke criteria, met herplaatsing in een museale context als duidelijke voorkeur.

We willen deze verhuizing aangrijpen om de collectie te herijken en een deel af te stoten. Door kritisch te selecteren blijft een sterkere kerncollectie over, terwijl de overdracht van bepaalde werken aan Museum Dr. Guislain juist bijdraagt aan de versterking van hun verzameling.

De reden voor dit aanbod aan Gent is meerledig: we willen recht doen aan de langdurige samenwerking en de betrokkenheid van het museum bij onze collectie, en minstens zo belangrijk, wij zijn van mening dat het bijdraagt aan een versterking van beide collecties én aan een vruchtbare voortzetting van onze samenwerking in de toekomst.

Dit sluit aan bij ons voornemen om actief mee te werken aan de onderlinge samenwerking, maar ook heeft deze aanpak praktische voordelen: een kleiner deel hoeft te worden verhuisd.

Uitgangspunt is selectie op het niveau van kunstenaars, niet op individuele werken.

- Werken die niet of slecht passen binnen het profiel van De Stadshof, zoals o.a. 'atelierkunstenaars', maar die wél relevant zijn voor Museum Dr. Guislain, worden ter overname aangeboden.
- Van kunstenaars die wel passen binnen het profiel van De Stadshof, maar waarvan we een groot aantal werken van die kunstenaar bezitten, kan een klein deel ter overname worden aangeboden aan Museum Dr. Guislain. Dit ondersteunt hun functioneren en vergroot zo de zichtbaarheid van deze kunstenaars.

- De D-categorie kan grotendeels aangeboden worden aan Museum Dr. Guislain. De delen waar het museum van afziet zullen worden meeverhuisd naar Nederland.

Museum van de Geest zal vooraf de gelegenheid krijgen om bij de selectie aan te geven welke werken of kunstenaars zij zouden willen behouden voor de gezamenlijke collectie in Nederland. Wanneer dit het geval is, worden deze werken niet aangeboden aan Museum Dr. Guislain, maar beschikbaar blijven in de collectie die naar Nederland verhuist.

Het proces wordt zorgvuldig gedocumenteerd. Alle besluiten worden vastgelegd in de database en formeel bekrachtigd via schenkingsovereenkomsten. Zo wordt geborgd dat overdracht, selectie en afstoting voldoen aan zowel museale als juridische normen, en dat de integriteit en samenhang van de collectie behouden blijven.

4.5 Verhuizing en transformatie van het werk van Hans Langner

Een bijzonder onderdeel van de verhuizing vormt het monumentale werk van Hans Langner, ook bekend als *Birdman*, dat sinds 2010 een prominente plaats inneemt in de vaste presentatie van Museum Dr. Guislain. Dit grootschalige, ruimtelijke werk maakt deel uit van de kerncollectie van De Stadshof en is zowel artistiek als technisch uniek.

Herman Bossert: 2009-04, 2009

Omdat het werk in zijn huidige vorm niet in één geheel kan worden vervoerd, willen we het in Gent demonteren, en Hans Langner daar zelf bij betrekken.

Na demontage zal het werk vervat moeten worden in afzonderlijke, transporteerbare modules. Dit biedt niet alleen de mogelijkheid tot veilig transport naar Nederland, maar maakt het werk ook geschikt om in delen te reizen naar musea, festivals en andere presentatieplekken. De technische oplossing van deze modulaire opbouw zal naar verwachting uitgevoerd worden door ontwerp bureau Kossman.dejong, vaste partner van Museum van de Geest.

Hans Langner heeft het plan opgevat om tijdens dit proces een nieuw, aanvullend werk te creëren dat thematisch en visueel aansluit bij het oorspronkelijke. Samen zullen de beide werken één nieuw geheel vormen, dat in modulaire opstelling kan worden getoond.

Het is de bedoeling dat het vernieuwde, gecombineerde werk van Langner een belangrijke plek krijgt in de eerste grote tentoonstelling van De Stadshof-collectie in Museum van de Geest | Outsider Art in Amsterdam.

4.6 Collectiestichting als nieuwe structuur

In de komende jaren willen we de samenwerking tussen Stichting Collectie De Stadshof, Museum van de Geest, Stichting Willem van Genk en Stichting Anton Heyboer verankeren in een nieuwe collectiestichting. Deze stichting wordt juridisch eigenaar van de samengevoegde collecties en vormt daarmee een van de grootste en meest toonaangevende verzamelingen outsider art in Europa. Door deze bundeling ontstaat een robuuste en toekomstbestendige organisatie, waarin de afzonderlijke collecties hun eigen profiel behouden, maar gezamenlijk profiteren van schaalvoordelen, gedeelde expertise en een sterke gezamenlijke presentatie in Nederland en internationaal.

De collectie zal dan in langdurige bruikleen worden ondergebracht bij Museum van de Geest, dat verantwoordelijk wordt voor beheer, registratie, onderzoek en presentatie. Dit gebeurt conform de Museumnorm, zodat de collectie onder professionele voorwaarden wordt bewaard en toegankelijk blijft. De oprichting van een zelfstandige collectiestichting borgt bovendien de veiligheid en continuïteit van de collectie, los van eventuele exploitatierisico's van de beherende instellingen.

De gezamenlijke collectie krijgt in Amsterdam een vaste publiekslocatie, met daarnaast ruimte voor reizende tentoonstellingen, bruiklenen en internationale samenwerking. Zo wordt de zichtbaarheid vergroot en de positie van outsider art in het museale en culturele veld versterkt, terwijl de afzonderlijke verhalen van de deelcollecties behouden blijven.

Het bestuur van de nieuwe collectiestichting wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de deelnemende stichtingen en onafhankelijke deskundigen op het gebied van museaal

beleid, collectiebeheer en outsider art. Besluitvorming vindt plaats op basis van gezamenlijke strategische doelstellingen, met behoud van zeggenschap over het profiel en de integriteit van de afzonderlijke collecties.

Zodra de nieuwe collectiestichting juridisch en organisatorisch volledig operationeel is (beoogd in 2026–2027), houdt Stichting Collectie De Stadshof in haar huidige vorm op te bestaan. De naam kan blijven voortleven als deelcollectie. De inhoudelijke en artistieke koers blijft onverminderd onderdeel van het gezamenlijke beleid.

4.7 Rol van Stichting Koelemeij-Postma

In de nieuwe structuur blijft Koelemeij bestaan als onafhankelijke steunstichting, en zal zij bijdragen aan de nieuwe collectiestichting of aan activiteiten van Museum van de Geest, mits die bijdragen aan de doelstelling: besteding ten gunste van de Stadshof-collectie.

De Stichting Koelemeij-Postma kan financiële bijdragen verstrekken op projectbasis voor:

- tentoonstellingen en publieksprogramma's;
- digitalisering en registratie van de collectie;
- publicaties en onderzoek.
- conserverings- en restauratieprojecten

Toekenningen zijn gebonden aan concrete plannen en begrotingen en dragen direct bij aan de zichtbaarheid, het behoud en de waardering van de collectie.

4.8 Eerste grote tentoonstelling en bruikleenpresentaties

Na de verhuizing willen we in samenwerking met Museum van de Geest een grote openingstentoonstelling in Amsterdam realiseren, waarin de collectie van De Stadshof prominent wordt gepresenteerd. Deze expositie vormt het startpunt voor een reeks voorbereidende bruikleententoonstellingen in binnen- en buitenland. De inhoudelijke regie ligt bij Museum van de Geest, waarbij De Stadshof bijdraagt met expertise over de collectie, kunstenaars en context.

4.9 Verdere samenwerking en netwerkontwikkeling

Parallel aan deze presentaties willen we werken aan het versterken van het nationale en internationale netwerk rond outsider art. Samen met partners als Museum Dr. Guislain en andere gespecialiseerde musea, festivals en onderzoeksinstituten zet Museum van de Geest, met input van De Stadshof, in op kennisdeling, educatieve projecten en publieksactiviteiten. Deze samenwerking draagt bij aan de zichtbaarheid, waardering en verankering van outsider art in het museale en culturele landschap.

5. Financiën

Stichting Collectie De Stadshof heeft geen eigen middelen, afgezien van de inzet van bestuursleden en vrijwilligers. De middelen van Stichting Maaïke Koelemeij-Postma zijn statutair bestemd voor de collectie en activiteiten die deze ondersteunen, en worden door Museum van de Geest benut voor nieuwe presentaties, publieksprogrammering en netwerkactiviteiten.

De verhuizing van de collectie en de oprichting van de collectiestichting vallen onder verantwoordelijkheid van De Stadshof.

- De kosten voor de verhuizing zijn aanzienlijk. Volgens de bruikleenovereenkomst draagt Museum Dr. Guislain bij aan de terugkeer van de collectie naar Nederland, maar dit dekt slechts een deel van de totale kosten. Voor het resterende bedrag zal De Stadshof gerichte fondsenwerving doen, met nadruk op de culturele en museale waarde van de terugkeer.
- De kosten voor de collectiestichting zijn beperkter, dit proces kan grotendeels door de betrokken partijen zelf wordt uitgevoerd.

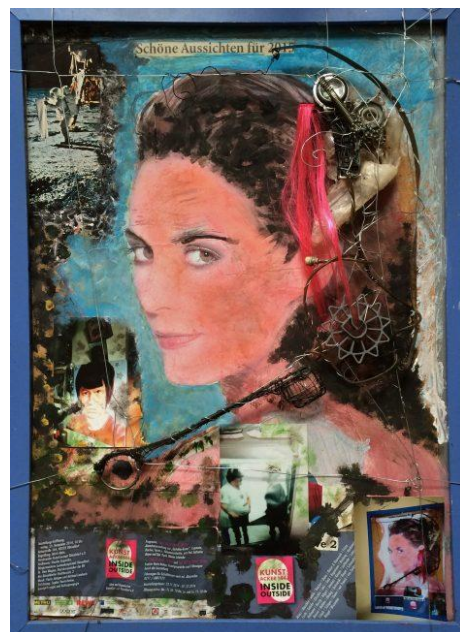
De presentatie van de collectie in een grote startexpositie, de ontwikkeling van bruikleententoonstellingen en de uitbouw van het (inter)nationale netwerk vallen onder verantwoordelijkheid van Museum van de Geest.

Voor deze onderdelen voert Museum van de Geest fondsenwerving uit bij private en overheids-cultuurfondsen in Nederland, waarbij De Stadshof actief ondersteuning biedt. Stichting Maaïke Koelemeij-Postma kan hierbij één van de financieringsbronnen zijn, naast andere publieke en private partijen.

6. Tot slot

In deze beleidsperiode maakt De Stadshof de transitie van zelfstandige stichting naar medegrondlegger van een nieuwe museale structuur voor outsider art in Nederland. Daarmee wordt een visie gerealiseerd die al decennia geleden door Liesbeth Reith werd ingezet: een duurzaam, professioneel en internationaal erkend platform voor Solitary Creations.

— — —

Markus Meurer:
Dianas Verschwindung, 2015